

اساس سوسیالیسم انسان است.

سوسیالیسم جنبش بازگرداندن اختیار به انسان است.

منصور حکمت

انترناسیونال

هفتگی

بنیانگذار: منصور حکمت

حزب کمونیست کارگری ایران

سردبیر: فاتح بهرامی

haftegi@yahoo.com
Fax: 0044-870 120 7768

۱۷۸

۲۸ شهریور ۱۳۸۲

۱۹ سپتامبر ۲۰۰۳

جمعه ها منتشر میشود

www.haftegi.com

دفتر مرکزی حزب

Tel: 0044-795-051-7465
Fax: 0044-870-135-1338
markazi@ukonline.co.uk

قاتلین کارگران باید محاکمه شوند!

کارگران!

مرگ تاسف انگیز پیمان خسروزاده کارگر ایران خودرو بر اثر شدت کار حاوی هشدار تازه به همه کارگران است. این اوضاع را نباید پذیرفت! باید علیه کل این بساط پیا خاست! این محیط کار نیست، قتلگاه است.

این جهنمی است که نظام سرمایه داری و مشتی سرمایه دار انگل و مفت خور برای ما کارگران ایجاد کرده اند. هر روز در گوشه و کنار جهان تعداد کثیری از کارگران به علت ناامنی محیط کار، شدت کار، و یا نبود استراحت کافی و فقدان امکانات ایمنی در محیط کار قربانی میشوند. اینها قربانیان طبیعت نیستند، قربانیان نظام کثیف سرمایه داری اند. نظامی که کسب سود و استثمار برده وار کارگران قانون اساسی اش را تشکیل میدهد. نظامی که بدون کار ما کارگران نمیتواند به حیاتش ادامه دهد.

کارگران ایران خودرو رفقای کارگر!

مرگ پیمان خسروزاده را به اعتراضی متحد و یکپارچه علیه وضع موجود تبدیل کنیم. باید باشکوهترین مراسمها در میان کارگران شرکت ایران خودرو و سایر کارخانجات مجاور به یاد او و در اعتراض به مرگ او برپا شود. قاتلین پیمان خسروزاده را ما کارگران میشناسیم. آنها هستند: سرمایه داران، نظام منحوس و حکومت نکبت اسلامی شان. آنها ایند که چنین جهنمی را به نام محیط کار به ما کارگران تحمیل کرده اند. این مفت خوران جنایتکارانی هستند که در نظام وارونه موجود راست راست راه میروند و "عالیجنابان" جامعه اند.

هر روز و هر ساعت اینها و سیستم ضد انسانی شان جنایت میکنند و از کارگران قربانی میگیرند. کیفرخواست جهانی ما کارگران علیه این نظام، کمونیسم و انقلاب کمونیستی است. در مرگ همکارمان پیمان خسروزاده نیز باید نه فقط کارفرما و حکومت اسلامی سرمایه داران را قاطعانه بازخواست کنیم، بلکه باید صفوفمان را حول کیفرخواست طبقاتی مان هرچه وسیعتر گرد آوریم و متحدتر کنیم. این نظام منحوس را باید ویران کرد و بر ویرانه های آن جامعه ای آزاد و برابر و انسانی، جامعه ای سوسیالیستی را بنا کرد.

حزب کمونیست کارگری ایران

۲۵ شهریور ۱۳۸۲-۱۶ سپتامبر ۲۰۰۳

معلمان و سال تحصیلی جدید

شهلا دانشفر

مسکن داده خواهد شد، و تسهیلات درمانی بهبود خواهد یافت سر تیترا اخبار بود.

رژیم تلاش کرده است با این تبلیغات فضای اعتراض را کاهش دهد ضمن اینکه از سوی دیگر با فراخواندن نیروی حراست تارکات امنیتی لازم برای کنترل اوضاع را دیده است. اما وعده و وعیدهای پوچ رژیم خواهستهای معلمان را پاسخ نمیدهد و بر جو اعتراض در میان آنان افزوده است. با بستن مالیات بر کالاهای مصرفی سطح معیشت نه تنها معلمان بلکه کل جامعه پایین تر رفته و مساله افزایش حقوقها برای آنان مبرمیت بیشتری یافته است. وعده پرداخت وام مسکن و ایجاد ۱۶۰۰۰ واحد مسکونی برای معلمان یک دهن کجی آشکار به خواست چندین میلیون معلم است که حداقل یک سوم درآمد آنها صرف تامین مسکن میشود. و وعده اختصاص دادن مبلغ اندکی برای بیمه های درمانی، در

بازگشایی مدارس و دانشگاهها در سال جاری با دوره پرتحول سیاسی ای در ایران همراه شده است. اعتراضات گسترده مردم در خرداد ماه و تیرماه امسال فضای سیاسی جامعه را تغییر داده است و با بازگشایی دانشگاهها و مدارس، این کانون های اعتراض و مبارز، بی شک دوباره جنب و جوش جدیدی در جامعه بوجود خواهد آمد. امسال در شرایط متفاوتی سال تحصیلی آغاز میشود. این را بیش از حتی در عکس العمل ها و برخورد رژیم به این موضوع میتوان دید. تبلیغات یکماهه اخیر رژیم در واقع حاکی از آماده شدن برای این روز است. در رابطه با معلمان، در این یکماه تسویه حساب و دعوای داخلی خود رژیم و استیضاح وزیر آموزش و پرورش به حساب رسیدگی به خواستهای معلمان گذاشته شد و بازار وعده و وعید داغ بود. صحبت از اینکه حقوق معلمان افزایش یافته است، به معلمان وام

تشکل های موجود دیگر جوابگو نیستند

پیام بهرام مدرسی دبیر سازمان جوانان کمونیست به دانشجویان و دانش آموزان به مناسبت اول مهر ۱۳۸۲

ضعیفتر و شکنندتر از آنست که بتواند به چنین اقداماتی امید ببندد.

شکنندتر است چون مبارزات یکسال گذشته ما یکبار دیگر شعار سراسری سرنگونی رژیم اسلامی و میل به ایجاد جامعه ای آزاد و برابر را به همگان معرفی کرد. شکنندتر از آنست چون طی اعتراضات ۲۰ خرداد تا ۱۸ تیر نشان دادیم که دلقکبازی های فرم و اصلاحات دیگر نمیتوانند کمکی به رژیم بکنند، که دوم خرداد خود بخشی از رژیم است

چند روز دیگر اول مهر است و بازگشایی مدارس و دانشگاهها سران ریز و درشت رژیم اسلامی از وزارت ارشاد و وزارت آموزش و پرورش تا وابستگان به جبهه بیفایده دوم خرداد، خود را برای این بازگشایی آماده میکنند و "اخطار" میدهند. از چند هفته پیش دانشجویانی را طی حضاریهایی از تحصیل محروم کرده اند و سعی دارند با "آداماش" کامل به پیشواز بازگشایی دانشگاهها و مدارس بروند. موقعیت رژیم اما بسیار

که ما کل رژیم اسلامی با خامنای و رفسنجانی و خاتمی و همه اهل بیتشان را سرنگون خواهیم کرد. موقعیت رژیم شکنندتر است چون بیشتر از سال گذشته در بن بست سیاسی و اقتصادی قرار گرفته است. چون مبارزات و اعتراضات کارگران، معلمان و مردم در دورترین نقاط ایران، گلوئی رژیم اسلامی را گرفته اند. چون وجود رژیم اسلامی و حکومت اسلامی و خدا بیش

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

اخراجهای جمعی، دستمزدهای معوقه و اعتراضات کارگران

ایران برک

روز ۱۸ شهریور کارگران شرکت آبران برک در اعتراض به ۴ ماه دستمزدهای پرداخت نشده خود، جلوی استانداری رشت تجمع کردند. این تجمع سه ساعت بطل انجامید. تحت فشار کارگران استاندار به میان کارگران آمد، اما کارگران که قبلاً قولهایی نیز از او شنیده بودند که به آن عمل نکرده بود او را هر کردند. این تجمع سرانجام با وعده رسیدگی فوری به خواست کارگران پایان یافت.

پوششی رشت

روز ۱۹ شهریور ماه کارخانه پوشش رشت که به حال تعطیل درآمده بود دوباره شروع بکار کرد. طبق گزارش با تعطیل شدن کارخانه ۶۰۰ تن از کارگران از کار بیکار شدند و کارخانه کار خود را با ۱۴۰ کارگر دوباره آغاز کرده است.

اخراجهای وسیع گامی است در ادامه ماهها نپرداختن دستمزدهای کارگران و در بسیاری از کارخانجات کوچک و بزرگ جریان دارد. این سیاست را با مبارزه متحد و یک پارچه کارگری باید و میتوان به شکست کشاند. در شرایطی که از بیمه بیکاری مکنفی و تامین اجتماعی در ایران خبری نیست صدها هزار تن از کارگران و خانوادههای کارگری با این سیاست به فلاکت و زندگی ای غیرقابل تحمل تر رانده میشوند. مقابله با این حمله سرمایه داران کاملاً ممکن و عملی است. با خواست ممنوعیت اخراج توسط کارفرمایان، بیمه بیکاری مکنفی برای همه افراد آماده بکار، پرداخت فوری دستمزدها و افزایش دستمزدها، باید مبارزه ای سراسری علیه بیکاری و فقر و اخراجها را به جریان انداخت. اولین موج مبارزات وسیع کارگری بیشک حکومت اسلامی را بهر کل سرمایه داران مفتخور را در میان کارگران دامین زده است.

در ادامه ماهها عدم پرداخت دستمزدهای کارگران اکنون موجی از بیکارسازیها تحت عناوین مختلف به جریان افتاده است. بهانه این بیکارسازیها ورشکستگی مالی و بحران تولید و امثال اینها عنوان میشود. در این بیکار سازیها بخش خصوصی و بخش دولتی در حمایت حکومت جمهوری اسلامی پا به پای هم به پیش میروند. در مقابل این اخراجها کارگران به اشکال مختلف دست به اعتراض میزنند. اخبار تازه تری در این زمینه به حزب کمونیست کارگری ایران رسیده که خلاصه ای از آنها در اینجا به اطلاع میرسد:

سامیکو صنعت همدان

روز شنبه ۲۲ شهریور ماه کارگران کارخانه سامیکو صنعت همدان در مقابل فرمانداری این شهر تجمع کردند و با شعار دادن و سخنرانی به عدم پرداخت دستمزدها و طرح اخراج و بیکار سازی در این کارخانه دست به اعتراض زدند.

کابل باختر

روز ۲۰ شهریور ماه کارگران کابل باختر در کرمانشاه در اعتراض به سپردن کارخانه به بخش خصوصی و اخراج کارگران تحت عنوان "تعطیل نیروی انسانی"، در مقابل کارخانه دست به تجمع زدند. سهام این کارخانه ۵۰ درصد به سازمان صنایع ملی و ۵۰ درصد به سازمان تامین اجتماعی اختصاص دارد.

بانک صنعت و معدن

بنا به گزارشهای منتشر شده در روزنامه های ایران در ۲۲ شهریور ماه، مدیر عامل بانک صنعت و معدن دستور اخراج بسیاری از کارگران شرکت های تحت پوشش این بانک را صادر کرده است. این گزارشها موجی از خشم و ناراضیاتی را در میان کارگران دامین زده است.

به مجامع عمومی بر روی خواستها و مطالباتشان هم نظر شوند و بر روی چگونگی پیشبرد مبارزاتشان متحد گردند. تشکلهایی که خودشان تصمیم بگیرند و جوابگویی خواستههای آنها باشد. در همین چند ساله اخیر در جریان اعتراضاتی که معلمان داشته اند شبکه هایی از ارتباط بین آنان بوجود آمده است. ارتباطاتی که دامنه آن به شهر های مختلف کشیده شده است. این شبکه ها بهترین بستر برای تبادل نظر کردن، هماهنگ کردن خواستها و مطالبات و تصمیم گیری برای حرکت و مبارزه و دامن زدن به اعتراضاتی سراسری است. این شبکه ها بستر آماده ایست که همین امروز معلمان بتوانند در متن آن همدیگر را فرایخوانند و تشکل واقعی خود، تشکل معلمان را اعلام کنند. از هم اکنون معلمان میتوانند رهسور خواستههای خود را بعنوان قطعنامه خود تنظیم کنند و مارش اعتراض خود را برای اعتراض و پیگیری خواستههایشان بصدا درآورند. امروز بهترین فرصت برای مبارزه ای سراسری حول خواستها و مطالبات و جلب بیشترین پشتیبانی و همبستگی بخش های مختلف جامعه است. به تدارک این مبارزه بشتابیم. سال آینده را به سال متشکل شدن و اتحاد سراسری خود برای خواستها و مطالباتمان تبدیل کنیم. *

تحصیل به دانشگاهها و آزادی همه دستگیر شدگان اعتراضات امسال و تمام زندانیان سیاسی است. باید شعار نویسی در محیط تحصیلیمان را گسترش دهیم. نفس شعار نویسی اعلام توازن قوای دیگری به رژیم و به همه کسانی است که شعارهای ما را میخوانند. شعار یعنی اعلام علنی خواستی توده ای و سراسری، یعنی دعوت به مبارزه متحد برای رسیدن به این خواستها. در و دیوار مدارس و دانشگاههایمان را با شعارهایی مانند: "آزادی زندانی سیاسی"، "برابری بی قید و شرط زنان و مردان"، "دست مذهب از زندگی ما کوتاه"، "مرگ بر جمهوری اسلامی"، "زنده باد آزادی و برابری" پر کنیم. باید با دستگاه سرکوب رژیم بشدت برخورد کرد. نباید گذاشت که حتی به کسی "چپ" نگاه کنند. هر دستگیری باید برابر باشد با اعتراضات و اعتصابات ما. باید خودمان را برای تحصن و اعتصاب برای رسیدن به خواستههایمان آماده کنیم. با هر اعتراض و تحصن ما، مردمی که با ما هم دردند، مادران و پدرانمان به حمایت از ما بر خواهند خواست. اول مهر ۱۳۸۲ باید اعلام سر آغاز دور جدیدی در مبارزات ما برای سرنگونی رژیم سیاه اسلامی باشد. میلیونها جوان در ایران محق زندگی دیگری هستند. زندگی که لایق

خواستها و مطالبات به میان می آید و دوباره قول و قرارها برای چگونگی پیشبرد این مبارزات تازه میشود. فضای سیاسی امروز بهترین فرصت برای پیگیری این خواستها و مطالبات است. بهترین فرصت برای کنار زدن مدیران انتصابی و حراست و اداره محیط های آموزشی توسط خود معلمان است. معلمان در ارتباط با میلیونها دانش آموز و خانواده های آنها در یک پوشش وسیع اجتماعی قرار دارند و هر حرکت اعتراضی آنها ابعاد وسیع اجتماعی پیدا کرده و از پشتیبانی وسیع مردم برخوردار خواهد شد. به همین دلیل اعتراض و مبارزه آنها نقش مهمی در اوضاع سیاسی جامعه خواهد داشت. بویژه مبارزات همین چند ساله معلمان و تظاهرات هزاران نفره آنان در دیماه ۸۰ جایگاه و مکان ویژه ای به مبارزات آنان در میان مردم داده است. این وظیفه معلمان کمونیست و مبارز است که با تشخیص این موقعیت کلیدی دست بکار شوند. از هم اکنون نیروی خود را برای مبارزه ای سراسری متحد کنند. و باید تاکید کرد که یک شرط مهم برای پیشبرد مبارزه ای قدرتمند و سراسری متشکل بودن معلمان است. امروز بهترین فرصت است که معلمان را به تشکل فراخواند. امروز بهترین فرصت است که معلمان تشکلهای خود را بوجود آورند. تشکلهایی که با اتکا

جوانانی هستند که خواهان مبارزاتی قاطع، متحد و متشکل برای ایجاد جهانی بلور از اسلام و زن ستیزی و سرکوب هستند. باید به این حزب و این سازمان پیوست. واحدهای سازمان جوانان کمونیست را در هر کجا که هستید تشکیل دهید. از طریق این سازمان میتوانیم خواستههایمان را در سطحی سراسری طرح و مبارز متحلی را برای به سرانجام رساندن آنها آغاز کنیم. باید فشار بر گروهها و محافل رژیمی از هر دو جناح آن را افزایش دهیم. این یعنی محیط مدارس و دانشگاههایمان را در دست خود بگیریم. دانشگاههایمان باید محیطی برای جل سیاسی و طرح خواستههای مردم باشد نه محیطی برای مزخرفات امامان جمعه و یا گروههایی که تنها از صدقه سر وجود دیکتاتوری اسلامی زندباند. دانشگاهها را باید به تریبون آزاد مردمی که نه زن ستیزند، نه دولت اسلامی میخواهند، نه زندانی سیاسی میخواهند و نه قوانین و مقررات قرون وسطایی رژیم اسلامی را دیگر تحمل میکنند تبدیل کرد. دانشگاهها باید تریبونی برای دفاع از مبارزات کارگران و کارمنان و معلمین باشند، دانشگاهها باید محلی برای دفاع از آزادی زندانیان سیاسی باشند و تمام این "باید ها" تنها در گرو این است که ما محیط دانشگاهها را به دست خود بگیریم که قدم اول آن شروع مبارزات همه گیر در سطح کشور برای بازگشت محرومین از

معلمان و ...

جای دانش و آگاهی، آپارتاید جنسی و جدا کردن دختران و پسران، تحمیل حجاب اجباری به کودکان و گرفتن حق شادی و کودکی کردن از آنها و بهرهمراه همه اینها مشاهده دانش آموزانی که به خاطر فقر غذایی کوچکترین تمرکز را در کلاس درس ندارند و از درد گرسنگی رنج میبرند و بعضاً در کلاس درس از حال میروند شرایط کار را برای معلمان بیش از پیش طاقت فرسا کرده است. ادامه این شرایط کار برای آنان دیگر ممکن نیست. معلمان خواهان تغییر این وضعیت و پیگیری خواستهها و مطالباتشان هستند و مبارزه برای تحقق آنها به امری فوری و حیاتی تبدیل شده است.

از یکماه پیش در میان معلمان بحث بر سر پیگیری خواستها و مطالبات و تدارک اعتراض بر سر آن در مهرماه داغ است. بحث بر سر تبدیل ۱۵ مهرماه روز جهانی معلمان به روز اعتراض و مبارزه است. در کرمانشاه صحبت از برپایی تحصن در ۱۳ مهرماه است و معلمان مترصد فرصتی برای بروز اعتراضشان هستند. بازگشایی مدارس و اینکه دوباره معلمان و دانش آموزان بر سر کار و درس خود باز میگردند، فرصتی است که دوباره

پیام بهرام مدرسی

از هر زمان مورد تنفر بشر آزادیخواه قرن ۲۱ در سراسر جهان است. جمهوری اسلامی آینه ای بجز شکست و سرنگونی ندارد!

دانشجویان و دانش آموزان مبارز و آزادیخواه! دانشجویان و دانش آموزان کمونیست!

ما تا اینجا، در تضمین این آینده برای رژیم اسلامی نقش بزرگی ایفا کرده ایم. ما توانستیم با اعتراضات و مبارزاتمان فضای سیاسی جامعه را به امر سرنگونی رژیم اسلامی بیشتر متوجه سازیم. برای پیشبرد مبارزاتمان باید متشکلتر از آنچه که تاکنون بوده ایم عمل کنیم. محافل و تشکلهایی که فی الحال موجودند دیگر جوابگویی مبارزه متشکل و هماهنگ میلیونها دانشجو و دانش آموز نیستند. برای یک مبارز متحد، متشکل و هماهنگ باید با حزب و سازمانی کار کرد که این هماهنگی، اتحاد و مبارزه هدفمند را برای رسیدن به اهدافمان تضمین میکنند. این سازمان و حزب موجود اند. حزب کمونیست کارگری ایران و سازمان جوانان کمونیست، سازمان و حزب همه

مرگ بر جمهوری اسلامی!

زنده باد جمهوری

سوسیالیستی!

انسان امروزی است، زندگی که با ذره ای از وجود این رژیم اسلامی خوانایی ندارد. برای ساختن چنین زندگی به استقبال اول مهر برویم. جمهوری اسلامی را باید سرنگون کرد!

مرگ بر جمهوری اسلامی!
زند باد آزادی، زنده باد برابری!
زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

بهرام مدرسی

۲۳ شهریور ۳۸۲
۱۴ سپتامبر ۲۰۰۳